

Als kinderen andere wegen gaan

Nieuw programma voor gemeenteavond - met preekschets en bijbelstudies

De afdeling Toerusting van de IZB heeft een programma voor een gemeenteavond ontwikkeld, over het onderwerp: Als kinderen andere wegen gaan. Je kunt je afvragen wat daar zo missionair aan is. Is dat wel een taak voor een organisatie als de IZB? Hoe heeft dit onderwerp te maken met het delen van het evangelie met anderen?

Één van de missionaire aspecten van deze avond is dat je wordt bepaald bij de vraag waarom je eigenlijk zelf naar de kerk gaat en wat je zelf gelooft. Want als je in de situatie bent dat je kind een andere weg gaat, dan roept dat automatisch de vraag op: waarom blijf ik zelf nog gaan?

Er zijn genoeg ouders die afhaken wanneer de eigen kinderen niet meer gaan. Omdat kinderen die afhaken daarmee een signaal afgeven dat geloven blijkbaar ouderwets is, niet meer van deze tijd. Dat moet je achter je laten. Of omdat de ouders niet langer meer kunnen geloven dat geloof en kerk zaligmakend zijn. God zal hun kinderen, waar ze zo zielsveel van houden, toch niet verloren laten gaan? Want die kinderen leiden toch een respectabel leven, ook al geloven ze niet meer? Het kan ook zijn dat ouders afhaken omdat de kerkgang alleen een ingesleten gewoonte was. Nu de kinderen niet meer gaan, besluiten de ouders ook maar van hun gewoonte af te stappen.

Waarom ga je naar de kerk en wat geloof je nog? Dat zijn niet alleen vragen die op ons af komen wanneer onze kinderen niet langer meer gaan, maar we horen ze ook in onze missionaire contacten. Eigenlijk gaat het om precies dezelfde vragen. En wij hebben het nodig om voor onszelf de antwoorden op deze vragen te formuleren, willen we in onze missionaire contacten iets kunnen delen van het evangelie. Hebben wij in het geloof iets dat echt de moeite waard is om met anderen te delen? En wat is dat dan?

Een kritische dertiger zei eens: 'Ik heb het gevoel dat al generaties lang een mooi pakje met een grote strik werd doorgegeven in onze familie. Iedereen zei dat wat er in dat pakje zat erg belangrijk was, maar het is nooit door iemand uitgepakt. Toen ik dat ging doen door mijn vragen er op los te laten, bleek niemand nagedacht te hebben over wat hij nou echt met de inhoud van dat pakje kon. Ik ben dus opgehouden om het aan te pakken, laat staan dat ik het ga doorgeven en opleggen aan mijn kinderen.'

Hoe 'dat pakje' er bij ons uitziet is dus van wezenlijk belang. Niet alleen om door te geven aan onze kinderen maar ook aan de mensen om ons heen.

Als u in uw gemeente een avond over dit thema wilt beleggen, neemt u dan contact op: info@izb.nl. Behalve het gemeen-avondprogramma is er een preekschets en een serie Bijbelstudies gemaakt, om het gesprek over dit onderwerp in uw gemeente te stimuleren.

Voor wie verder wil lezen over dit onderwerp: er is een mooi boek verschenen van Margriet van der Kooij en Wim ter Horst, onder de titel [Als kinderen andere wegen gaan](#). In dit boek gaan zij in op de ontwikkeling die onze kinderen doormaken en welke rol wij als geloofsopvoeders voor hen mogen vervullen. En ook hoe wij er mee om kunnen gaan wanneer ze niet langer gaan. Een aanrader!